

Dekret kutnohorský (Václav IV.)

Václav, z boží milosti římský král, vždy rozmnožitel říše, a český král. Důstojní nábožní milí! Ačkoliv jsme povinni přihlížeti ku prospěchu lidí vůbec, přece nesmíme býti příznivi tak velice, že by snad prospěch těch, výhodami míst, časů a některých jiných okolností jsouce vázáni, s námi nějakým způsobem jsou spojeni, podléhal ztrátám a škodě. Ač zajisté každý člověk jest povinen každého člověka milovati, přece jest zapotřebí, aby toto milování vycházelo toliko u lásky zřízené; pročez cizinci dají v lásce přednost před domácím jest řádné lásky zvrácení, ježto pravá láska vždy počíná u sebe sama a následovně se na potomstvo podle příbuzenství převádí. Poněvadž tedy národ německý, naprosto žádného práva obyvatelského v království Českém nemající, v rozličných obecného učení pražského záležitostech, jak nás toho věrohodná zpráva došla, osobil sobě k užívání tři hlasy, a národ český, téhož království pravý dědic, toliko jediný hlas má a jeho užívá, my pak za nepravé a velmi veslušné pokládajíce, aby cizinci a přistěhovalci v hojnosti požívali vyzískaného atátku obyvatel domácích, kteří po právu naň nárok mají, tyto pak se cítili býti tíženi nevýhodou jeho nedostatku, prikazujeme vám tímto naším listem mocně a přísně, chtějce naprosto tak míti, abyste spatříce jej, ihned bez všelikého odmlouvání a vzdoru národ český ve všech radách, soudech, zkouškách, volbách a jakýchkoliv nijých jednáních a řízeních university svrchu řečené na způsob zřízení, které má národ francouzský na obecném učení pařížském, a jehož ostatní národové v Lombardii a v Itálii užívají, ke třem hlasům na každý způsob připustili, nechajíce jej odedneška navždy výsady těchto hlasů užívati a jí se těšiti. Jinak činiti nechtějte, ač chcete-li se vystříhati našeho nejtěžšího hněvu.

Dáno na Horách Kutných dne 18. měsíce ledna, království našich českého roku čtyřicátého šestého, římského pak třicátého třetího. Důstojným rektoru a celé obci učení pražského, nábožným našim milým.

Václav IV.